

หลักการคุ้มครองผู้บริโภค ทางด้านอาหาร

ออกอากาศ : เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๖

“อาหารต้องเป็นไปตามที่ผู้บริโภคต้องการ
กัง ๓ ประการ ในเรื่อง Nature,
Substance และ Quality”

นายปัญญา วรรณสกิตย์
อดีตผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข

พูดประภาค : ท่านผู้ฟังครับ คงไม่มีใครปฏิเสธว่าอาหารเป็นสิ่งที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต อาหารคืออะไร การเลือกซื้ออาหาร ผู้บริโภคจะได้รับความคุ้มครองอย่างไรบ้าง วันนี้รายการธนาคารสมองของคนไทยอนามัยท่านผู้ฟังไปพบกับหนึ่งในนักวิชาการโครงการธนาคารสมอง อดีตรองเลขานุการคณะกรรมการอาหารและยา และผู้ตรวจราชการกระทรวงสาธารณสุข ปัจจุบันเป็นผู้อำนวยการบริหารสมาคมไทยอุตสาหกรรมผลิตยาแผนปัจจุบัน นายปัญญา วรรณสกิตย์ ครับ

ลูบเอเศ : ตามกฎหมายของประเทศไทยเรา คำว่า “อาหาร” ได้ให้คำนิยามว่า ของกินหรือเครื่องค้ำจุนชีวิต และมีข้อความขยายไปอีกสองข้อ คือ วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม อม นำสู่ร่างกายไม่ว่าโดยวิธีการใดๆ รวมทั้งเบียร์ เหล้า น้ำดื่ม ถ้าเอกสารคำจำกัด

ความของกฎหมายนี้ คงจะต้องอธิบายกันมากหน่อย ในที่นี่ ผู้มาเพียงว่า อาหารคือสิ่งที่คนกินหรือดื่ม ตามที่ผู้บริโภคทุก คนเข้าใจ ถ้าหากจะดำเนินการตามกฎหมายก็ว่ากันตามที่กฎหมายบัญญัติไว้โดยละเอียดอีกครั้ง

พรincip : ท่านผู้ฟังอาจจะถามว่า แล้วเหล่า เบียร์ ตามคำนิยามนี้ เป็น อาหารด้วยหรือไม่

อุดมคติ : เป็นครับ

พรincip : หลักในการคุ้มครองผู้บริโภค ๓ ประการ มีอะไรบ้าง

อุดมคติ : การคุ้มครองผู้บริโภคทางด้านอาหารมีกฎหมายหลายฉบับ แต่จุด ประสงค์จริง คือ เมื่อผู้บริโภคซื้ออะไรหรือต้องการอะไร จะ ต้องได้ของตามที่ต้องการ ซึ่งโดยหลักการแล้ว ๓ ประการ ทั้ง ทางด้านอาหารและด้านยา กระผมขอยกหลักการที่ระบุไว้ใน กฎหมายของประเทศไทยก็คือ กฎหมายนี้เขียนไว้ดังนี้เป็น ค.ศ. ๑๙๓๔ ประมาณ ๕๐-๖๐ ปีมาแล้ว และจริงๆ ก็ใช้ มา ก่อนหน้านี้แล้วด้วย คือ หลักการคุ้มครองผู้บริโภค มีหลัก ใหญ่ ๓ ประการ คือ

- ๑) ต้องเป็นไปตามธรรมชาติของอาหารนั้น คือ Nature
- ๒) ต้องมีคุณสมบัติทางกายภาพตามปกติของสารนั้น หรือใช้ คำภาษาอังกฤษว่า Substance
- ๓) คุณภาพอาหารนั้นเป็นไปตามมาตรฐานที่ควรจะเป็น คือ Quality

หลัก ๓ ประการนี้ สรุปคือ Nature, Substance และ Quality อันนี้ไม่เคยเปลี่ยนแปลง กฎหมายของประเทศไทยฉบับนี้ ก็แก้ไขมาประมาณ ๑๐ กว่าครั้งแล้วนะครับ แต่ว่าหลัก ๓

.....)

ประการ ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒ ของกฎหมายอาหารและยา ของประเทศไทยนี้ไม่เคยเปลี่ยนแปลง เพราจะนั้น พอก จะถือได้ว่ามันเป็นธรรมนูญของการคุ้มครองของผู้บริโภคทางด้านอาหาร คือ ผู้ซื้อ ผู้บริโภค ต้องได้อาหารตามความต้องการของ เขาทั้ง ๓ ประการ คือ Nature, Substance, Quality ผມจะ ขอขยายความ คือ

๑) คำว่า ธรรมชาติของอาหาร หรือ Nature หมายถึงว่า เมื่อ เราต้องการจะซื้ออะไร มันจะต้องเป็นในสภาพอย่างนั้น เช่น ไข่ ตามความเข้าใจของคนต้องได้ไข่สด ไม่ใช่ว่าได้ไข่เน่า ต้องได้ไข่ที่ดี เพราะผู้ซื้อคงไม่ต้องการไข่ซึ่งใกล้จะเน่าหรือไข่เก็บ ไว้นาน ตอนนี้ที่เป็นข้าครึ่กโครม เช่น กรณี นม UHT (Ultra High Temperature) ซึ่งต้องเก็บไว้ได้นานอย่างน้อย กว่า ๗ วัน หรือนานกว่านั้น แล้วแต่ละลักษณะวิธีที่เข้าเยี่ยนได้ เพราะจะนั้น เมื่อเข้าอกว่าเพียงเอกสารฯ แต่เมื่อซื้อมาดีมี ปรากฏว่ามันเสียแล้ว มีกลิ่นหรือว่ากินแล้วท้องเสีย ก็แสดงว่า ไม่ใช่ Nature ของนม UHT แสดงว่าข้อ ๑ นี้ไม่ใช่แล้วครับ

๒) ที่นี้ก็มาถึงเรื่อง Substance หมายความว่า คุณสมบัติ ทางกายภาพตามปกตินะครับ ซึ่งกรณีนี้เราถูกได้ด้วยสัมผัสทั้ง ๕ คือ สี กลิ่น รส อริสระต่างๆ นี้ต้องเป็นตามสภาพที่ควรจะเป็น เช่น เนื้อหมูก็แดงเทือกๆ ถ้าหากมันแดงจัดจนเกินไปก็แสดงว่า มีอะไรผิดปกติแล้วครับ หรือว่าไข่ บอกว่าเกรดเอก็จะต้องมี ขนาดใหญ่ ถ้าขนาดเล็กมากข่ายแต่บอกว่าเกรดเอก็ไม่ใช่ ในลักษณะอย่างนี้ คุณภาพทางกายภาพพอมองได้ ผู้ บริโภคน่าจะศึกษาและได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ อย่าง เช่น อาหารกระป๋องก็จะต้องเรียบร้อย ไม่บุบ ไม่เบี้ยว หรือว่า เป็นสนิม อันนี้เป็นกายภาพ มองดูจากภายนอกพอจะเห็นได้

.....)

ผู้บริโภคถ้าหากได้รับการแนะนำหรือได้รับการสอนบ้างนิดๆ หน่อยๆ ก็จะเข้าใจครับ

ที่นี่ก็มาถึง ๓) ในด้านผู้บริโภค ถือว่าคุณภาพของอาหารนั้น ตามมาตรฐานที่ควรจะเป็น คือ Quality Quality นี้มากมาก คือ การที่จะรู้ว่าอาหารได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ ซึ่งมาตรฐานนี้มีหลายอย่าง มีตั้งแต่มาตรฐานทั่วไป มาตรฐานในประเทศไทย มาตรฐานระหว่างประเทศ ซึ่งมาตรฐานทั้งหลายนี้ขับช้อนมาก ต้องใช้ห้องทดลองเพื่อตรวจพิสูจน์ เราไม่สามารถที่จะดูด้วยตา ดูด้วยกลิ่นหรือสัมผัสได้ เพราะเหตุว่าอาหารที่ใช้และนำมาบริโภคในปัจจุบันนี้มักจะเป็นอาหารที่ดัดแปลง นำมานอก มาเปลี่ยนแปลง เติมแต่งสี กลิ่น รส ต่างๆ รวมตลอดทั้งการป่นเปื้อนซึ่งเกิดทั้งอาหารที่ได้จากธรรมชาติและจากการป่นเปื้อนเนื่องจากการผลิต ซึ่งเรามองด้วยตาไม่รู้หรอกครับว่าเข้าเติมอะไรเข้าไปบ้าง การควบคุมในเรื่องมาตรฐานนี้จึงเป็นเรื่องของผู้ผลิตและของรัฐที่จะให้ความคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เมื่อท่านผู้ฟังได้ทราบหลักการทั้ง ๓ ประการที่จะดูแลคุ้มครองการบริโภคอาหารตามที่กล่าวแล้วแต่ต้น คือ อาหารต้องเป็นไปตามที่ผู้บริโภคต้องการทั้ง ๓ ประการ ในเรื่อง Nature, Substance และ Quality ก็นับได้ว่าท่านเป็นผู้บริโภคหรือผู้คุ้มครองผู้บริโภคที่เข้าใจการคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหารได้ไม่มากก็น้อย

พูดง่ายๆ : ท่านผู้ฟังครับ การดำเนินชีวิตของคนในปัจจุบันจะหนีสภาพเหล่านี้ไม่ได้ ผู้บริโภคคงต้องอยู่ร่วมกับสิ่งเหล่านี้ ผู้บริโภคจะมีทางป้องกันตัวอย่างไร เป็นปัญหาที่ทุกคนต้องการคำตอบ เช่นกัน

